

เทศน์กฐิน วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสนฺโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

เอานะ วันนี้จะเป็นวันทอดกฐินนะ เหตุที่เราจะทอดกฐินกันได้ เราจะต้องมีศาสนา เหตุที่จะมีศาสนาต้องมีองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เหตุที่จะมีองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าต้องปรารถนาเป็นพระโพธิสัตว์ การปรารถนาเป็นพระโพธิสัตว์ สร้างบุญกุศลมามหาศาล การปรารถนาเป็นพระโพธิสัตว์ คนที่ปรารถนาเป็นพระโพธิสัตว์เยอะมาก แต่แล้วเขาก็ไปกลับ แต่แล้วเขาก็ไปปล่อยวาง ไม่ได้ปรารถนาไปถึงที่สุด ฉะนั้น ถ้าไม่ได้ปรารถนาไปถึงที่สุด การจะเกิดเป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้านี้แสนยากมาก

ฉะนั้น เราจะทอดกฐินกัน เราจะทำทานกัน เราทำบุญกุศลกัน มันต้องมีศาสนา ก่อน ถ้ามีศาสนาต้องมีองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก่อน ถ้ามีองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า การจะเกิดเป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้านี้แสนยาก ถ้าการเกิดเป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้านี้แสนยาก เราเกิดร่วมสมัย เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเกิดมาแล้ว ปรารถนามารื้อสัตว์ชนสัตว์ รื้อสัตว์ชนสัตว์ เห็นไหม เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจะรื้อสัตว์ชนสัตว์ รื้อสัตว์ชนสัตว์ที่ไหน? รื้อสัตว์ชนสัตว์ในหัวใจนะ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้อยู่โคนต้นโพธิ์นั้น เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้อยู่โคนต้นโพธิ์นั้น ปรารถนามาเป็นพระโพธิสัตว์ รื้อคั่นมามหาศาลเลย เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ขึ้นมา เสวยวิมุตติสุขๆ วิมุตติสุข เห็นไหม พระพุทธศาสนาสอนที่นี่ ถ้าพระพุทธศาสนาสอนที่นี่ แล้ววิมุตติสุขมันอยู่ที่ไหนล่ะ

แล้ววิมุตติสุข บอกว่าเวลาเราทุกข์เรายากกัน ก็บอกเราทุกข์เรายาก เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกว่านิพพาน นิพพานเราก็อายุแสนไกลๆ เลย นิพพานมันอยู่กลางหัวอก นิพพานมันอยู่ในหัวใจของสัตว์โลก เวลาสัตว์โลกทุกข์ๆ ยากๆ กิเลสมันครอบงำอยู่ ถ้าใครศึกษาใครประพฤติปฏิบัติขึ้นมา นี่รื้อคั่น รื้อทำลายอวิชชาในหัวใจ นิพพานอยู่กลางหัวอก ไม่ต้องไปไหนใครหลอก ไม่ต้องให้ใครไปชักนำ นิพพานอยู่กลางหัวอกนี้

เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอก กาลามสูตร อย่าให้เชื่อๆ อย่าให้เชื่อใคร ไม่ให้เชื่อครูบาอาจารย์ ไม่ให้เชื่อ เราฟังเพื่อความศรัทธาความเชื่อของเรา ศรัทธาความเชื่อ ศรัทธาคือความเชื่อ แต่ฟังแล้วเราต้องมีสติมีปัญญาพิจารณาไตร่ตรองของเรา ถ้าไตร่ตรองของเรา นี่กาลามสูตร ถ้ากาลามสูตรนะ กาลามสูตรมันจะเข้มข้นมากในพระป่า ในพระป่าเพราะอะไร เพราะพระป่าปฏิบัติเหมือนกัน ถ้าการปฏิบัติขึ้นไป เวลามันทุกข์มันยากในหัวใจ มันรู้เหมือนกัน แล้วหัวใจกับหัวใจมันทันกัน เห็นไหม ถ้ามันทันกัน อันนั้นเพราะมีองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า มีศาสนาเราถึงจะได้มีการทอดกฐินกัน

ถ้ามีการทอดกฐิน เห็นไหม เวลามันเกิด มันเกิดแสนยากไป เกิดแสนยากนะ จะเกิดองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสักหนึ่งองค์นี่แสนยากมาก ภัทรกัป ๕ องค์นี้ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็ ๕,๐๐๐ ปี ๕,๐๐๐ ปีนะ เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพูดในพระไตรปิฎก “เราवासนา น้อย อายุเราสั้นแค่ ๘๐ ปี วางศาสนาไว้อีก ๕,๐๐๐ ปี แล้วองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าองค์ก่อนๆ มา ๘๐,๐๐๐ ปี”

คำว่า ๘๐,๐๐๐ ปี เห็นไหม เวลาตรัสรู้เองโดยชอบ ตรัสรู้เองโดยชอบเป็นพระโพธิสัตว์เป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระปัจเจกพุทธเจ้าตรัสรู้เองโดยชอบ ที่นี้ตรัสรู้เองโดยชอบวางธรรมและวินัยนี้ไว้ วางธรรมวินัยนี้ไว้ศึกษากันมาๆ พอศึกษามา ประพฤติปฏิบัติขึ้นมา ศาสนามันก็มีเจริญขึ้นมา มันก็มีเสื่อมลงไปเป็นธรรมดาเป็นครั้งเป็นคราว

แต่ในพระไตรปิฎกบอกไว้ว่า กิ่งพุทธกาล ศาสนาจะเจริญอีกหนหนึ่ง เจริญอีกหนหนึ่ง

ในเมื่อจะเจริญอีกหนหนึ่งนะ เห็นไหม เราภูมิใจกันนะว่าเราเป็นลูกศิษย์กรรมฐาน เรามีครูมีอาจารย์ ครูบาอาจารย์เรา หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น ท่านมารี้อันของท่าน กิ่งพุทธกาล ถ้ากิ่งพุทธกาล หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น ท่านมารี้อันขึ้นมา จนเป็นความจริงขึ้นมาในใจของหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น แล้วเราก็ภูมิใจกันว่าเราเป็นลูกศิษย์กรรมฐาน ลูกศิษย์กรรมฐาน ถ้าลูกศิษย์กรรมฐาน มันกรรมฐานที่ไหนล่ะ ถ้ามันเป็นกรรมฐานนะ

เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจะปรินิพพาน เวลาเดือนกิกขุมมา เทศน์สอนกิกขุมมาตลอด เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าปรินิพพาน นี่เดือนมาแล้ว บอกพระอานนท์ “อานนท์ เรานิพพานไปแล้ว อีก ๑ เดือนข้างหน้าเขาจะทำสังคายนา เธอจะได้เป็นพระอรหันต์วันนั้น”

เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้านิพพานไป พระกัศสปะทุกข์ชามาก ระลึกถึงองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า จะมาราบองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ระลึกถึงองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเพราะอะไร เพราะพระกัศสปะประพฤติปฏิบัติขึ้นมา ถึงเวลาวิมุตติสุขๆ ในใจ มันเคารพมันบูชาในใจของพระกัศสปะ ฉะนั้น ระลึกถึง ออกพรรษาแล้วก็จะมาราบองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ละล้าละล้ง ละล้าละล้งมาตลอด เห็นไหม มาถึงกลางทางได้ข่าว ได้ข่าวว่าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้านิพพานแล้ว เร่งไปเฝ้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

แต่พระที่มาด้วยกัน พระผู้เฒ่าที่มาด้วยกันบอกว่า “ดีสิ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้านิพพานไปแล้ว จะได้ไม่มีคนคอยติคอยเตือน คอยบอก คอยจ้ำจี้จ้ำไช”

พระผู้เฒ่าพูดอย่างนั้น พระกัศสปะสะเทือนใจมาก พอสะเทือนใจมาก ถึงต้องพยายามจะทำสังคายนา ทำสังคายนา พอทำสังคายนา พระอรหันต์ ๕๐๐ องค์ พระอรหันต์ ๕๐๐ องค์ทำสังคายนามา แล้วเราจดจารึกกันมา นี่เถรวาท เถระ เถรวาทเราเคารพพระเถระ ๕๐๐ องค์นั้น พระเถระ ๕๐๐ องค์นั้นเป็นพระอรหันต์ทั้งหมด นี่ทำสังคายนาธรรมวินัยนี้มา ธรรมวินัยนี้ทำสังคายนามา พอทำสังคายนามาเสร็จ จดจารึกกันมา จารึกกันมา ธรรมวินัยนี้ได้ศึกษามา เราได้ประพฤติปฏิบัติขึ้นมา ถ้าประพฤติปฏิบัติขึ้นมา ธรรมวินัยมันมีอยู่แล้ว เห็นไหม สิ่งที่เป็นโลกๆ

แต่เวลามาถึงถึงพุทธกาล เวลามันเจริญแล้วเสื่อมๆ มาตลอดเวลา เวลาหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น ท่านมารื้อค้อนของท่าน เวลารื้อค้อนของท่านตามความเป็นจริงของท่านนะ ถ้าเป็นความจริงของท่าน แล้ววางข้อวัตรไว้ ถ้าวางข้อวัตรไว้ เราลูกศิษย์กรรมฐาน เราได้ทำตามครูบาอาจารย์กันมา สิ่งที่เราทอดกฐินๆ เราทอดกฐินเพราะสังคมไหนที่เราเชื่อมั่น เราก็จะไปทอดกฐินที่นั่น

ฉะนั้น เวลาพระป่าๆ เราก็เชื่อมั่นกันว่าพระป่า พระป่าต้องมีคุณธรรมในหัวใจ ต้องมีคุณธรรมในหัวใจ สิ่งที่คุณธรรมในหัวใจ สิ่งที่เป็นคุณธรรมในหัวใจ เวลาหลวงปู่มั่น เวลาท่านตั้งสอนลูกศิษย์ ลูกศิษย์ของท่านมหาศาล สิ่งที่มีมหาศาล แต่เวลาหลวงตาท่านอุปัฏฐากหลวงปู่มั่นอยู่นะ สิ่งที่มีความเคารพ ความซาบซึ้ง ความผูกพันกัน ความผูกพันกันมหาศาล สิ่งที่มีมหาศาลนะ หลวงปู่มั่นท่านตั้งไว้ สิ่งพระไว้ว่า เวลาท่านเสียไปแล้วนะ ให้ฟังมานะ เพราะมหาดีทั้งข้างนอกและข้างใน

ข้างนอก เห็นไหม ข้างนอกคือข้อวัตรปฏิบัติ ข้างในคือสังขารในใจของหลวงตา สิ่งที่ท่านดีทั้งข้างนอกและข้างใน ให้ฟังมานะ ให้ฟังมานะ แล้วเวลาท่านเสียไป หลวงตาท่านก็

พยายามของท่าน ท่านพยายามทำของท่าน ปฏิบัติของท่าน สิ่งของท่าน แล้วท่านจะทำเพื่อครูบาอาจารย์ของท่าน ท่านได้เขียนประวัติหลวงปู่มั่น

การที่ท่านเขียนประวัติหลวงปู่มั่น คนก็เขียนกันมหาศาล สิ่งที่เขาเขียนกันมหาศาล สิ่งที่เป็นประวัติหลวงปู่มั่น สิ่งที่เป็นประวัติหลวงปู่มั่นท่านบูชา หลวงตาท่านทำเพื่อบูชา ไปดูในหนังสือประวัติหลวงปู่มั่นหน้าแรกเลย สิ่งที่ท่านเขียนนี้ท่านเขียน ถ้ามันเขียนแบบโลกๆ มันก็เป็นเรื่องวิทยาศาสตร์ เป็นเรื่องโลก แต่ถ้าเขียนแบบธรรมๆ ถ้าไม่จดจารึกมันก็จะเลื่อนรางไป ถ้าจดจารึกมันก็ไม่สมบูรณ์ๆ

คำว่าไม่สมบูรณ์ของท่าน คำว่าไม่สมบูรณ์ เพราะสิ่งที่ประพฤติกฎปฏิบัติมันมีข้อเท็จจริงมากกว่านั้น แต่ถ้าเขียนตามข้อเท็จจริงนั้นไปมันก็ไปสะท้อนโลก สิ่งที่สะท้อนโลกนะ ท่านอ่อนน้อมถ่อมตน ท่านอ่อนน้อมในตัวของท่าน ท่านอ่อนน้อมในตัวของท่านนะ สิ่งที่ท่านเขียนของท่านมาเพื่อประโยชน์กับสังคมโลก สิ่งที่เป็นประโยชน์สังคมโลกนี้เป็นประโยชน์นะ นี่พูดถึงเป็นประโยชน์ ถ้าเป็นประโยชน์ เราเอาสิ่งนี้

เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าวางธรรมและวินัยไว้ เราศึกษาธรรมวินัย เราประพฤติกฎปฏิบัติขึ้นมา เวลาเราปฏิบัติแล้วเราก็ไม่มีความมั่นใจของเรา แต่เวลามีครูบาอาจารย์ มีหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น มีครูบาอาจารย์ของท่านประพฤติกฎปฏิบัติเป็นแบบอย่างขึ้นมา ถ้าเป็นแบบอย่างขึ้นมา เราปฏิบัติตามนั้นมา มันมีคนชี้ นำ มีคนบอกใจ มีคนคอยบอกคอยกล่าว สิ่งที่ย่อยบอกคอยกล่าวอย่างนี้ ถ้ามันเป็นความจริง มันเป็นความจริงอย่างนี้

ถ้าเป็นความจริงอย่างนี้ สิ่งทีปฏิบัติขึ้นมา เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพูดถึงพระกัสสปะ พระกัสสปะนะ เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแลกสังฆาฎีกับพระกัสสปะ “กัสสปะเอ๋ย เธอก็อายุปานเรา ทำไมต้องถือธูตงควัตรอยู่อย่างนั้น เพราะสิ้นกิเลสแล้วเป็นพระอรหันต์”

พระกัสสปะบอกว่า “เราทำไว้เพื่ออนุชนรุ่นหลังได้เป็นคติแบบอย่าง”

เราทำไว้เพื่ออนุชนรุ่นหลังได้เป็นคติแบบอย่าง จนองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแลกสังฆาฎิเลย สิ่งทีแลกสังฆาฎินะ เพราะองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าอนาคตังสญาณ มองไปเห็นว่าพระกัสสปะจะทำคุณประโยชน์กับศาสนาอย่างไร แล้วทำคุณกับศาสนาขึ้นมาเป็นธรรม

และวินัย นี่เถรวาทๆ ได้สิ่งนี้มาเป็นการศึกษา ธรรมและวินัยศึกษามา แล้วปฏิบัติมาเป็นความจริงหรือไม่เป็นความจริง

แต่คนที่ประพฤติปฏิบัติโดยเข้าไม่ถึงธรรม เห็นใหม่ พระผู้เฒ่าว่าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าหนีพพานไปแล้วดี ไม่ต้องมีใครมาคอยจี้คอยไซ้ สิ่งต่างๆ เราทำด้วยความสบายใจ นี่เป็นคิดแบบโลกๆ โลกๆ คืออยากสบายโดยการดำรงชีวิตไว้ แต่ไม่อยากสบายโดยการสิ้นกิเลสไป ไม่อยากสบายโดยการประพฤติปฏิบัติให้เป็นความจริงขึ้นมาในหัวใจของพวกเขาไง ถ้าพวกเราปฏิบัติตามความจริง มันจะเคารพบูชาอย่างนี้ ถ้าเคารพบูชาอย่างนี้ มันจะไม่จะต้องสิ่งนี้ไป ถ้าไม่จะต้องสิ่งนี้ สิ่งนี้เราจะเชิดชูเคารพบูชาไว้ ฉะนั้น สิ่งที่ทำๆ มา ถ้าเราเคารพสิ่งนี้ไว้ เราต้องการความจริง ต้องการความสะอาดบริสุทธิ์ ถ้าต้องการความจริง ต้องการความสะอาดบริสุทธิ์ เราทำสิ่งนี้มาเพื่อเป็นประโยชน์ขึ้นมา

ฉะนั้น เวลาในปัจจุบัน สมัยปัจจุบันนี้เราก็เป็นลูกศิษย์กรรมฐานกัน สิ่งที่เป็นลูกศิษย์กรรมฐานมันได้ประโยชน์สิ่งใดมากกับเราบ้าง เพราะอะไร เพราะถ้ามันเป็นประโยชน์ มันจะเป็นประโยชน์ ถ้ามันเป็นโทษล่ะ ถ้ามันเป็นโทษนะ ถ้ามันไม่มีข้อเท็จจริง พระสารีบุตร พระโมคคัลลานะไปศึกษากับสังขชัย ศึกษาที่สังขชัยนะ แต่เขามีปัญญา ศึกษาที่สังขชัยขนาดไหน ศึกษา “นั่นก็ไม่ใช่ ในไม่ใช่ก็คือไม่ใช่ ในไม่ใช่ก็คือไม่ใช่”

แต่มาเห็นพระอัสสชิ พระอัสสชิเดินไปบิณฑบาตอยู่ เห็นความสำรวมระวังของพระอัสสชิ คนที่มีปัญญาเขาารู้ได้ ตามพระอัสสชิไป ตามพระอัสสชิไป พระอัสสชิฉันข้าวเสร็จแล้วไปถามพระอัสสชิว่า “ใครเป็นศาสดา ธรรมวินัยนี้ศึกษามาจากใคร”

“เราเป็นผู้บวชใหม่ ความรู้เราน้อย เราบวชมากับองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า”

“องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าอยู่ที่ไหน”

จะเข้าไปเฝ้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแน่ แล้วถามว่าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอนอย่างไร

“เราเป็นผู้ปฏิบัติใหม่ เรามีความรู้น้อย องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอนว่า ธรรมทั้งหลายมาแต่เหตุ สรรพสิ่งในโลกนี้มันต้องมีเหตุมีปัจจัยมา องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าย้อนกลับไปชำระเหตุปัจจัยนั้น”

พระสารีบุตรฟังพระอัสสชิเทศน์แก่นั้นแหละ เป็นพระโสดาบันขึ้นมา คนที่มีเชาวน์มี ปัญญามันเป็นประโยชน์อย่างนี้

ธรรมและวินัย ประวัติหลวงปู่มั่นมั่นมีประโยชน์อย่างนี้ ประโยชน์ต่อผู้ที่มีสติปัญญา ถ้า ศึกษาแล้วเขาเอาธรรมเข้ามาหล่อในหัวใจ เขามาพิจารณา มันจะได้ประโยชน์ตรงนี้

เทวทัตอยู่กับองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า มักใหญ่ใฝ่สูงอยากปกครองสงฆ์ ว่าตัวเอง เก่งกว่าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ขอปกครองสงฆ์ ไปขอกรรม ๕ อย่าง พระต้องอยู่ใน กุฎิ ห้ามอยู่โคนไม้ พระต้องบิณฑบาตเป็นวัตร อยู่เรือนไม้เป็นวัตร ห้ามฉนเนื้อสัตว์

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไม่ให้ ไม่ยอมรับข้อขอของพระเทวทัต แต่บอกว่า ถ้าใคร ปรารถนา เพราะพันธุกรรมของจิต จิตที่มันสร้างสมมา คนที่เข้มข้มมี คนที่ปานกลางมี คนที่ นุ่มนวลมี ฉะนั้น ใครจะเข้มข้มอย่างนั้น ถ้าใครปรารถนา องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า อนุญาต แต่ไม่บัญญัติเป็นข้อบังคับ

ฉะนั้น พระเทวทัตก็บอกว่า เรามีความเคร่งกว่า เรามีความสามารถดีกว่าองค์สมเด็จพระ สัมมาสัมพุทธเจ้า

นี่พูดถึงว่าคนที่อยู่ เวลากิเลสมันครอบคลุมหัวใจ มันคิดไปอย่างหนึ่ง แต่คนที่เขามีปัญญา นะ พระสารีบุตร พระโมคคัลลานะไปอยู่กับสังขย ในเมื่อปฏิบัติถึงที่สุดแล้วมันไม่เป็นความจริง เห็นพระอัสสชิเขายังมีความคิดได้ พระเทวทัตอยู่กับองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามาเท่าๆ เวลาปฏิบัติขึ้นมาไม่เป็นความจริง ยังจะถือตัวถือตนว่าดีกว่า มีความสามารถมากกว่าองค์สมเด็จพระ สัมมาสัมพุทธเจ้า

หลวงปู่มั่นเวลาท่านสั่งท่านสอนของท่าน มันก็มีพระเข้าไปปฏิบัติเหมือนกัน หลวงตา ท่านอยู่กับหลวงปู่มั่น ท่านบอกเหมือนพ่อกับลูก ท่านเคารพท่านบูชากันทั้งข้างนอกทั้งข้างใน สิ่ง ใดที่ท่านศึกษามากับหลวงปู่มั่น สิ่งใดที่เป็นคุณสมบัติของหลวงปู่มั่น อยู่ในใจหลวงปู่มั่น หลวงปู่ มั่นไม่พูดให้ใครฟัง หลวงตาท่านเข้าไปเพื่อทำความคุ้นเคย เข้าไปทำข้อวัตรจนเป็นความที่ ไร้วางใจ แล้วสิ่งใดเวลาหลวงปู่มั่นท่านเปิดออกมากับหลวงตา สมัยที่ท่านยังเข้มงวดอยู่ สิ่งนี้ท่าน ไม่พูดออกมาจากสังคมภายนอก ท่านจะพูดอยู่ในใจของกรรมฐานเท่านั้น

ฉะนั้น สิ่งที่ท่านได้ความจริงอันนี้มา ด้วยความผูกความพันอย่างนี้ แต่เวลาประวัติหลวงปู่ มั่นมั่นมีคนพิมพ์ ๓-๔ ล้านวน ล้านวนหนึ่งเป็นล้านวนของหลวงตา ล้านวนหนึ่งเป็นล้านวนของ พระองค์อื่น แล้วเวลาเขาปฏิบัติไป เดียวจะพูดถึงเรื่องฃราวาสอีก ฉะนั้น ประวัติหลวงปู่มั่นมั่นมี หลายล้านวนมาก แล้วล้านวนที่เขาพิมพ์มา เห็นใหม่ คนเรารู้ดีภาวะ เขามีจิตใจ จิตใจเขาคุ้นดีมี ขนาดไหน จิตใจเขาเคารพบูชาด้วยความเป็นจริงขนาดไหน จิตใจของเขาบูชา ถิ่นบูชาด้วยความ จริงเห็นใหม่

หลวงตาท่านบอกว่าถ้ามันเป็นไปได้ ถ้าท่านตายแทนหลวงปู่มั่นได้ ท่านจะยอมตายแทน หลวงปู่มั่น ให้หลวงปู่มั่นอยู่เพื่อประโยชน์กับโลกต่อไป แต่ท่านบอกว่ามันเป็นไปไม่ได้ มัน เป็นไปไม่ได้หรือ ในเมื่อจิตหนึ่งเวียนตายเวียนเกิดก็วิญญูะหนึ่ง ก็จิตดวงนั้นเท่านั้นแหละ หลวง ปู่มั่นก็ต้องนิพพานเป็นธรรมดา แต่ท่านคิดของท่านว่าแม้แต่ชีวิตท่านก็ยังเสียสละให้กับหลวงปู่ มั่นได้

คนที่แม่แต่เสียสละชีวิตให้ครูบาอาจารย์ได้ จะทำสิ่งใดมันจะไปขัดแย้ง จะไปทำให้มี ความกระเทือนกับครูบาอาจารย์ไหม? มันเป็นไปไม่ได้หรือ ถ้ามันเป็นไปไม่ได้ ฉะนั้น ท่าน เขียนประวัติหลวงปู่มั่นมาเพื่อประโยชน์อย่างนี้

แต่คนที่ไปอยู่กับหลวงปู่มั่นแล้วเหมือนเทวทัต ทำสิ่งใดจะมีความรู้มากกว่า ความรู้ เหนือกว่า แล้วพระเหมือนพระ พระเท่ากับพระ แล้วทิฏฐิมานะในหัวใจของพระ ถ้าทิฏฐิมานะใน หัวใจของพระมันมีอย่างนั้น เขาก็เขียน ในประวัติหลวงปู่มั่นมีพระเขียนหลายล้านวนมาก แต่ ล้านวนของหลวงตา หลวงตาท่านเขียนด้วยหัวใจ แล้วมันเป็นล้านวนที่ว่าโลกยอมรับ โลก ยอมรับมันก็เป็นประโยชน์กับโลกมาจนในปัจจุบันนี้

ฉะนั้น ในปัจจุบันนี้ นี้ในความเป็นจริงของสังขธรรม ถ้าสังขธรรมมันเป็นแบบนี้ เห็นใหม่ ในเมื่อล้านวนเขาก็มี ในประวัติหลวงปู่มั่นท่านก็มี แต่เราจะรักษาไว้ใหม่ ทำไมเขาต้องทำ สังกายนาๆ เขาทำสังกายนาเพื่อไม่ให้มีสิ่งใดปลอมปนเข้าไปในหลักธรรมความเป็นจริง อันนี้ สังกายนาตัวหนังสือ แต่เขาไม่ได้สังกายนาในหัวใจ

ถ้าหัวใจคนสังกายนา อริยสังขมีหนึ่งเดียว องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระปัจเจก พุทธเจ้า พระอรหันต์มีความรู้เหมือนกัน แต่อ่านาจาสนาบาารมีแตกต่างกัน อ่านาจาสนาบาารมี คือการแยกแยะจำแนกธรรมมันแตกต่างกัน แต่ความจริงเป็นอันเดียวกัน ถิ่นเป็นอันเดียวกัน

มันจะมีขัดมีแย้งกันตรงไหน? มันไม่มีขัดมีแย้ง ฉะนั้น การเขียนประวัติหลวงปู่มันจะไม่มีขัดมีแย้งกัน แต่เวลาหลวงตาท่านเขียนของท่านเพื่อประโยชน์กับสังคมโลก นี้พูดถึงประวัติหลวงปู่มันนะ

ฉะนั้น สิ่งที่มันทำกัน มันทำกันโดยความไม่รู้ ความไม่รู้หมายความว่า พระกัศสปะ เทิดทูนครูบาอาจารย์มาก พระผู้เฒ่าบอกว่า “พระพุทธเจ้าหนีพานไปแล้ว มันจะได้สะดวกสบาย” นี่ความคิดมันแตกต่างกันอย่างนี้ แล้วเวลามาคุณธรรมของหลวงตา ใครจะดูแลได้ ถ้าเป็นพระกัศสปะท่านรู้ตามความเป็นจริงของท่าน ท่านก็จะดูแลได้ พระผู้เฒ่าๆ ในเมื่อไม่มีความรู้ ไม่มีอะไร มันจะรักษารธรรมของหลวงตาไว้ได้อย่างไร ถ้ารักษาได้ นี้ด้วยความบริสุทธิ์นะ พูดถึงความไม่รู้ด้วยเจตนาที่บริสุทธิ์ ถ้าเจตนาที่มันเป็นโทษละ เจตนาที่มันเห็นผลประโยชน์ละ

นี่พูดถึงในวงการพระที่จะรักษารธรรมและวินัย รักษารธรรมของหลวงตา ถ้ารักษาของเราจะรักษาด้วยสัจจะ อย่าให้มีสิ่งใดเข้าไปปลอมปน

แต่นี้พอโลกเขาจะเขียนละ โลกเขาคือฆราวาส เวลาฆราวาสเขาบอกเขาส่งเสริมศาสนา ฆราวาสจะมาช่วยส่งเสริม จะช่วยจรรโลง จะเขียนประวัติ เอาสิ่งใดมาเขียนประวัติ

ฆราวาสเขาจะรู้ความเป็นจริงในศาสนาได้อย่างไร เขาไม่รู้ว่าความเป็นจริงในเรื่องของศาสนา เขาไม่รู้เรื่องอริยสังขารอก แต่เขาบอกว่าเขาไปเก็บข้อมูล เขาไปทำสิ่งนั้นมา ทำสิ่งนั้นมาเพื่ออะไร ทำสิ่งนั้นนะ ในเมื่อโครงสร้างรูปแบบมันก็เป็นธาตุ มันมีจิตวิญญาณไหม ถ้ามันมีจิตวิญญาณ จิตวิญญาณการรับรู้ จิตวิญญาณการปฏิบัติ เพราะว่าข้อวัตรปฏิบัติของหลวงปู่มันมันช่วยส่งเสริมให้นักปฏิบัตินี้ปฏิบัติได้

คำว่า “ปฏิบัติได้” หมายความว่า มีสติ มีคำบริกรรม ถ้าจิตสงบเข้าไปมันจะเป็นปัจจัยตั้งเป็นสันติภูมิจึง มันจะเป็นความจริงขึ้นมากับใจดวงนั้น สิ่งที่เราเห็นว่าเป็นความทุกข์ความยาก สิ่งที่เราเห็นว่าเป็นความลำบากของเรา มันลำบากกิเลส มันไม่ใช่ลำบากเราหรอก กิเลสมันเคยตัว กิเลสมันอยากสุขมันอยากสบาย ทำอะไรสิ่งใดมันง่าย อยากได้มรรคได้ผล ด้วยกิเลสมันสร้างภาพขึ้นมา ถ้าด้วยความมันง่ายมันก็อยากได้ของมัน แล้วถ้าสิ่งใดที่มันเป็นความทุกข์ความยากมันจะปฏิเสธไปหมด ฉะนั้น สิ่งที่ปฏิเสธ นั่นปฏิเสธของเขา

ฉะนั้น ฆราวาสเวลาเขาทำ เขาทำอย่างนั้น เวลาฆราวาสเขาไม่มีวุฒิภาวะ ถ้ามันเป็นเรื่อง โลกละ เรื่องผลประโยชน์ละ ถ้าเรื่องผลประโยชน์นะ เวลาทำ เขาก็ทำของเขา เพราะว่าประวัติ หลวงปู่มั่นมันมีตั้ง ๓-๔ ล้านวน เขาเองเขาก็เขียนกัน ทำไมเขาไม่เอาสำนวนของเขา แล้วก็เขียน เรื่องครูบาอาจารย์ของเขา ทำไมเขาต้องเอาสำนวนของหลวงตา อย่างนี้มันเท่ากับจับหลวงตาเป็น ตัวประกัน เอาหลวงตา เอาหลวงปู่มั่นมาเป็นตัวประกัน แล้วก็เขียนเรื่องของเขาปลอมปนเข้าไป เพราะในเมื่อถ้าเขาเขียนของเขา เขาไม่จับหลวงตา ไม่จับหลวงปู่มั่นเป็นตัวประกัน เขาก็สามารถ เขียนได้

ในฆราวาสเขาเขียนประวัติกัน เขาก็เขียนได้ ประวัติหลวงปู่มั่น ฆราวาสเขียนเยอะเยอะ เขา เขียนของเขาไป ในเมื่อหลวงปู่มั่นเป็นบุคคลสาธารณะ หลวงปู่มั่นท่านมีบารมีธรรมมาก ใคร เคารพบูชาเยอะเยอะไปทั่วทุกทิศ ถ้าเราเคารพบูชาท่าน เราจะเคารพบูชา เราจะทำคุณงามความดี กับท่าน มันจะเสียหายตรงไหน ในเมื่อถ้าเขาเป็นฆราวาส เขาก็เขียนของเขา เชิดชูในมุมมองของเขา ถ้าเขาเชิดชูในมุมมองของเขา เขาเขียนของเขา เราก็สาธุนะ คนคนนี่เจตนาดี เจตนาดีเพราะเขา เคารพบูชาหลวงปู่มั่น ถ้าเขาเคารพบูชาหลวงปู่มั่น เขาเขียนประวัติหลวงปู่มั่นด้วยความรู้ ความเห็น ด้วยความเชิดชูของเขา เราสาธุ!

แต่ทำไมต้องเอาประวัติหลวงปู่มั่น...

หนึ่ง ประวัติหลวงปู่มั่น หลวงตาท่านบอกว่ายกให้หลวงปู่มั่น ประวัติหลวงปู่มั่นเป็น เจ้าของประวัติ แต่ท่านเอาความรู้สึก เอาความเคารพบูชา ความกตัญญูของท่าน เขียนประวัติหลวง ปู่มั่นมา

ทำไมจะต้องเอาหลวงตา หลวงปู่มั่นมาเป็นตัวประกัน ทำไมไม่เขียนสำนวนของตัวเอง ถ้า เขียนสำนวนของตัวเองมันถึงจะเป็นสุภาพบุรุษ แต่เอาประวัติหลวงปู่มั่นมา เอาประวัติหลวงปู่ มั่นในสำนวนของหลวงตามา แล้วก็ไปปู้ยี้ปู้ยำกัน เขียนเข้าไป แล้วบอกว่าสิ่งนี้เป็นการเชิดชู เชิดชู สิ เพราะถ้าเขียนด้วยสำนวนของตัวเอง ท้องตลาดเขาไม่ต้องการใช้ไหม เพราะประวัติหลวงปู่มั่น สำนวนของพระองค์อื่นพิมพ์มาด้วยกัน เดียวนี้หายไปไหน ทำไมประวัติหลวงปู่มั่นยังยืนอยู่ ยังยืนอยู่เพราะมีครูบาอาจารย์ที่ท่านประพฤติปฏิบัติได้จริง แล้วท่านเอาการปฏิบัติในใจของท่าน เทียบเคียงกลับไปทีหลวงปู่มั่นสั่งสอนไว้

นี่ไง ใครปฏิบัติธรรม รู้ธรรมเห็นธรรมมันจะเหมือนกัน มันจะเป็นอันเดียวกัน

ถ้าเป็นอันเดียวกัน สิ่งนั้นมันก็ยั่งยืน ยั่งยืนเพราะอะไร ยั่งยืนเพราะมันมีคุณธรรมไง ยั่งยืนเพราะมันมีจิตวิญญาณไง ยั่งยืนเพราะมีความรู้สึกใจ ความรู้สึกที่มันประพฤติปฏิบัติขึ้นมาแล้วมันเป็นความจริง มันไปเทียบเคียงกัน มันเป็นอันเดียวกัน

แต่เราปฏิบัติไป ใครไปปฏิบัติสิ ปฏิบัติเข้าไป พอจิตเราเป็นอย่างหนึ่ง ไปเทียบเคียงกับประวัติหลวงปู่ที่คนอื่นเขาเขียน พอเทียบเคียงกันไปแล้วทำไมมันขัดมันแย้งกันล่ะ ทำไมสมามันเป็นแบบนี้ สติ สมามิ ปัญญา ทำไมเราเป็นแบบนี้ ทำไมสิ่งที่เขาเขียนมามันขัดแย้งกับความเห็นของเรา อย่างนี้มันยืนยันเลย

แต่เราปฏิบัติสิ ปฏิบัติเข้าไปแล้วเป็นความจริงอย่างนี้ขึ้นมา มันเป็นความจริงอย่างนี้ มันก็ถูกต้องดีงามอย่างนี้ ถ้าพูดการเขียนด้วยการเคารพ การเชิดชู แต่ถ้ามันเขียนด้วยลากสักการะ ด้วยปรารถนาเงินทอง ด้วยปรารถนาชื่อเสียง เขียนมาทำไม ในเมื่อคุณธรรม สิ่งที่เราปฏิบัติกัน เราปฏิบัติเพื่ออะไร? เราปฏิบัติเพื่ออุปสรรค เพื่อสังฆธรรม ถ้าสังฆธรรมมันเป็นความจริงขึ้นมา มันมีคุณค่ามากกว่าเงินทองมหาศาล

หลวงตา ครูบาอาจารย์ท่านปฏิบัติมา ท่านบอกว่าไอ้กระดายนะ ไอ้กระดายนหลังลาฯ ท่านเห็นเงินทองเป็นเศษกระดายน องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกว่าเงินเป็นอสรพิษ เงินเป็นอสรพิษ เพราะเงินทองมันกัดหัวใจของสัตว์โลก คนเราจะบาดหมางกันก็ไอ้เงินบาทเดียวเท่านั้นแหละ สิ่งนี้มันเป็นอสรพิษ

ครูบาอาจารย์ที่ท่านเป็นธรรมท่านเห็นสังฆธรรมในหัวใจนี้เป็นคุณค่า ท่านไม่เห็นกับลากสักการะ แต่ถ้าเป็นโลกเขาทำกัน เขาทำกันเพื่อลากสักการะ ถ้าทำเพื่อลากสักการะ เขาหวังกล่องหวังเงิน แต่ทำไมต้องจับหลวงตา จับหลวงปู่มันเป็นตัวประกัน

ถ้าหลวงตายังอยู่ จะกล้าทำอย่างนี้ไหม หลวงตายังอยู่ จะกล้าทำกันอย่างนี้ไหม นี่หลวงตาไม่อยู่ หลวงตาท่านล่วงไปแล้วถึงทำกันแบบนี้ ถ้าทำกันแบบนี้มันก็เป็นที่ว่าผู้ที่เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ เจ้าของลิขสิทธิ์ก็คือวัดป่าบ้านตาด ทำไมปล่อยให้เขาทำ ถ้าเขาทำแล้ว เขาทำแล้ว เขาพิมพ์แล้ว เสร็จแล้ว เขาพิมพ์แล้วเห็นความผิดพลาด ควรจะยับยั้งเขา ไม่ควรจะให้พิมพ์ซ้ำพิมพ์ซาก พิมพ์ซ้ำพิมพ์ซากมันก็เป็นเรื่องของผลประโยชน์ทั้งนั้น มันไม่ใช่เป็นเรื่องความจริง

ถ้าเป็นความจริง เห็นไหม ความจริงมันเป็นความจริง ถ้าปล่อยให้พิมพ์ซ้ำพิมพ์ซากมันก็เป็นเรื่องของผลประโยชน์ แล้วข้อมูลมันจะบิดเบือนไป ข้อมูลใด สัจจะ อริยสัจจะ ถ้าสัจจะมันบิดเบือนไป แล้วคนไม่ปฏิบัติมันไม่มีความจริงเข้าไปเปรียบเทียบ มันรู้ได้อย่างไรว่าบิดเบือนหรือไม่บิดเบือน ไม่มีใครรู้ว่าบิดเบือนหรือไม่บิดเบือน แต่คนที่ปฏิบัติไปแล้วถึงจะรู้

ถ้าเราเป็นความจริง จิตเราเป็นสมาธิ แต่ความเห็นของเขาเป็นอีกอย่างหนึ่ง ถ้าเป็นความเห็นอีกอย่างหนึ่ง แล้วเวลายกขึ้นปัญญา ปัญญามันเป็นไปแบบใด ถ้าปัญญามันเป็นไปไม่ได้ มันเสียหาย มันเสียหายตรงนี้ไง

คุณสิ พระสารีบุตร พระโมคคัลลานะ เวลาไปปฏิบัติกับสังขชัย ปฏิบัติไปแล้วจนหมดภูมิของสังขชัย ยังรู้ว่ามันไปไม่ได้ แค่เห็นพระอัสสชิเดินมา ด้วยความมีสติ

สติเราก็ไปมองคว้าสำรวจ เราก็ไปมองคนป่วยคนไข้ คนนอนอยู่บนเตียงคือคนสำรวจ กระดิกไม่ได้ แต่เวลาคนที่เขามีสตินะ เขาดูการเคลื่อนไหวที่เร็วมาก แล้วสติพร้อม คุณ เวลาอยู่กับครูบาอาจารย์ เวลาท่านเคลื่อนไหวด้วยสติพร้อม เขาดูสติกันที่นั่น เขาไม่ได้ดูคนมีสติคือนอนอยู่คนมีสติคือนุ่มนวล อันนั้นก็เลสมันมีหยาบ มีละเอียดย ฉะนั้น สิ่งที่เขาดูกัน เขาดูกันที่ตรงนั้น

ถ้าดูการเคลื่อนไหว พระสารีบุตร พระโมคคัลลานะ แม้แต่เห็นพระอัสสชิเดินมา ยังตามพระอัสสชิไปฟังธรรมจนได้เป็นพระโสดาบัน เทวทัตอยู่กับองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแท้ๆ ได้ฌานโลกีย์ เวลาจิตคิดจะทำร้ายองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า สิ่งที่เป็นฌานโลกีย์ในหัวใจเสื่อมหมดเลย ลากสักการะของพระเทวทัตหายหมด ถึงได้บอกให้ลูกศิษย์ลูกหาไปขอกจากญาติมา แล้วฉันท่วมวง คนโกษณะ เป็นอภิปาจิตตีย์ เห็นไหม เวลามันเป็นไป นี้พูดถึงถ้าปฏิบัติไปแล้ว มันเห็นความเป็นจริง

ฉะนั้น สิ่งที่ว่าประวัติหลวงปู่มั่น หลวงปู่มั่นกับหลวงตาท่านเป็นผู้ที่สร้างสมบารมีมา มาก การสร้างสมบารมีมา มาก เห็นไหม หลวงตาออกมาช่วยโลก ท่านบอกว่าพวกเราเป็นสายบุญสายกรรม ถ้าเราไม่มีสายบุญสายกรรมต่อกัน เราจะไม่มีเชื้อถือสหรัทธาต่อกัน เพราะมีสายบุญสายกรรม

เราเห็นไหม เวลาโครงการช่วยชาติ ลูกศิษย์ของหลวงตาที่แน่นแฟ้นกับหลวงตา สละหลวงตาไปก็คน นั้นไม่ใช่สายบุญสายกรรม เพราะเห็นหลวงตาออกมาโครงการช่วยชาติ เขาสลัดหลวงตาทิ้งไปแล้ว โครงการช่วยชาติ เห็นหลายคนมากที่สลัดทิ้งหลวงตาไป ฉะนั้น สิ่งที่เราเห็น

เราอยู่กับหลวงตา ถ้าโครงการช่วยชาติ เรามีกำลังเท่าไรเราก็ช่วยเท่านั้นก็ได้ แต่ด้วยทิวฐิใจ ด้วยความไม่เห็นด้วยใจ มันสลัดทิ้งไปที่นั่น

ฉะนั้น ถ้าเราทำได้ สิ่งที่เราพูดนี้เราพูดเพราะต้องการให้ประวัติหลวงปู่มันยังคงเป็นประวัติหลวงปู่มันอยู่เช่นเดิม ประวัติหลวงปู่มันที่หลวงปู่มันท่านได้ถ่ายทอดมากับหลวงตา ควรจะเป็นประวัติหลวงปู่มันเป็นประวัติหลวงปู่มันอยู่เช่นเดิม เป็นสิ่งที่เราเคารพบูชา ถ้าเรายังประพฤติกปฏิบัติไม่ได้ถึงจุดนั้น เราก็อสาธุ! ยกไว้ก่อน อย่าเพิ่งไปดึงให้ต่ำ อย่าเพิ่งไปตีความ อย่าเพิ่งไปขยายความ

นี่ไปขยายความ ไปตีความว่าอย่างนี้มันไม่ถูก อย่างของเราเนี่ยมันถูก เอากิเลสไปจับกรรม มันเป็นไปได้อย่างไร ฉะนั้น มันเป็นไปไม่ได้ ถ้าเป็นไปไม่ได้ นี่พูดถึงว่าถ้ามันเป็นความจริงนะ แต่ถ้าเป็นทางโลก เขาทำเพื่อผลประโยชน์ทางโลกทั้งนั้นแหละ ถ้าทำด้วยสิทธินะ มันเป็นสิทธิ์ของแต่ละบุคคล ถ้าเป็นสิทธิ์ของเขา เขาจะเขียนของเขาด้วยความเคารพบูชาของเขา เราสาธุจริงๆ นะ ใครเคารพหลวงปู่มันได้มากน้อยขนาดไหนก็สาธุ! คนนั้นเคารพ คนนั้นบูชา แต่ใจของเขาสูง เขาต่ำ เขาเคารพด้วยความเป็นอย่างนั้น ถ้าใจเขาต่ำ เขาก็เคารพได้ผิวๆ ถ้าใจของเขาเล็กซึ้ง ใจของเขาดูค่อม เขาจะเคารพบูชาด้วยหัวใจของเขา ถ้าคนเคารพบูชาด้วยหัวใจของเขา แล้วคนเคารพบูชาด้วยหัวใจ

หลวงตาท่านเคารพของท่านมาก แล้วท่านตายไปแล้ว ๒ ปี ทำไมมันไม่ได้ขนาดนี้ มันไม่ได้ขนาดนี้เขี้ยวหรือ มันไวมาก ตลาดนะ เรื่องโลกมันตลาดมาก

ฉะนั้น เราพิมพ์ประวัติหลวงปู่มันตามต้นฉบับเดิม พยายามจะคั่นตั้งแต่ศรีสัพดาห้ เราอยากจะเอาต้นฉบับที่หลวงตาเขียนเลย แต่เราหาได้แค่นี้ แล้วต่อไปเราจะพิมพ์ปฏิปทาธุรงค์กรรมฐานอีกเล่มหนึ่ง ๒ เล่มนี้ เพราะหลวงตาท่านบอกว่าท่านอุตสาหะไปเรียนพิมพ์ดีดมาเพื่อจะมาพิมพ์ ๒ เล่มนี้ พอเสร็จแล้วท่านทิ้งเลย แล้วสิ่งที่ท่านเทศน์มานี้เป็นคุณสมบัติของท่าน มันเป็นสิทธิ์ มันเป็นสิทธิ์ของแต่ละบุคคล เรารู้ว่ามันเป็นสิทธิ์ แต่มันเป็นสิทธิ์ ถ้าเรามีหัวใจที่เคารพบูชากันจริง เรามีวุฒิภาวะแค่ไหน เราคนเขียน เป็นของของเราไว้แค่นั้น แต่ของหลวงปู่มัน ของหลวงตา เราควรเคารพบูชาเทิดใส่ศรัทธาไว้ แล้วเชิดชูไว้ก่อน อย่าเอามาปู้ยี่ปู้ยำสิ

เอามาปู้ยี่ปู้ยำ แล้วเอาตัวหลวงตามาเป็นตัวประกัน ตัวประกันเพราะอะไร ถ้าไม่ใช่สำนวนหลวงตา ไม่ใช่ประวัติหลวงปู่มันโดยหลวงตาเขียน ใครเขาจะเอา นี่ก็อ้าง อ้างหลวงตา อ้างบ้าน

ตาด สิ่งนี้ได้พิมพ์ออกมาจากบ้านตาด บ้านตาดเป็นคนอนุญาต บ้านตาดเป็นคนรับประกัน มันทำกันอย่างไรได้อย่างไร ไม่ใช่สุภาพบุรุษ ถ้าเป็นสิทธิ์มันก็ควรทำสิทธิ์ของตัวเอง ฉะนั้น ถ้ามันเป็นสิทธิ์ มันก็เป็นที่บ้านตาด

พระกัศสปะกับหลวงตา กับพระผู้เฒ่า ถ้าพระผู้เฒ่า “หลวงตาดตายแล้วดี มันจะได้ไม่ต้องลำบาก ไม่ต้องลำบาก ประวัติหลวงปู่มันเขียนไว้เป็นกฎเป็นกติกาก็ทำให้มันเลื่อนรางชะ เราจะได้อยู่กับสบาย ต่อไปพระกรรมฐานจะทำอย่างไรก็ได้”

แต่ถ้าเป็นพระกัศสปะ “ไม่ยอมๆๆ” เคารพบูชาด้วยหัวใจ

แต่พระผู้เฒ่า “พระพุทธเจ้าตายไปก็ดี จะได้ไม่มีคนมาตีมาตีคนอื่นอีก”

มันเป็นแบบนี้ มันเป็นสิทธิ์ก็คือมันเป็นสิทธิ์ เพราะว่าโลกนี้ สิทธิ ผลทางกฎหมาย คือเราได้จัดการแล้ว เขาบอกว่ามันเป็นสิทธิ์ของเขา มันเป็นสิทธิ์ ที่นี้มันเป็นสิทธิ์ เราก็ดูเรื่องความเป็นสิทธิ์ เรื่องความเป็นสุภาพบุรุษ ด้วยความว่าใครเคารพบูชากันจริงหรือไม่จริง

ฉะนั้น เราแจกประวัติหลวงปู่มัน เอาประวัติหลวงปู่มันเก็บไว้ก่อน แล้วที่เขาเขียน เขาก็เขียนไว้อย่างนั้นแหละ เขาก็บอกว่าประวัติหลวงปู่มันของเขา เขาไม่ได้แตะเลย

ไม่ได้แตะเลย แต่ไปพิมพ์ไว้ด้วยกัน ไปพิมพ์ไว้ในเล่มเดียวกัน แล้วข้อมูลผิดทั้งนั้น ข้อมูลผิด เราจะชี้ให้ดูให้หมดเลยว่าผิด แล้วเอามาเขียนทำไม

นี่พูดถึงว่าเราจะมาทอดกฐินกัน ทอดกฐินกันต้องพูดเรื่องเป็นกุศล เป็นมงคล แล้วหลวงปู่พูดเรื่องอะไร

เรื่องกุศล เรื่องเป็นมงคล มันเกิดมาจากพื้นฐานที่ถูกต้อง มันเกิดมาจากสัมมาทิฐิ มันเกิดจากศีล สมาธิ ปัญญาที่เป็นสัมมาทิฐิถูกต้องดีงาม แล้วการประพฤติปฏิบัติมันถึงจะเกิดมรรคเกิดผลขึ้นมาตามความเป็นจริง

ฉะนั้น เราเกิดมาท่ามกลางพระพุทธศาสนา องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพูดถูกต้อง ขอบธรรม หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านหรือคั้นของท่านมา หลวงตาท่านบอกว่าประวัติหลวงปู่มันเขียนแค่ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ สิ่งที่ไม่เขียน เราถามไว้เยอะ เราถามไว้เอง เรารู้ ท่านไม่ได้เขียนไว้เยอะแยะเลย แต่ท่านเขียน ท่านบอกแค่นี้โลกก็จะรับไม่ได้อยู่แล้ว โลกเขาแทบจะรับไม่ได้อยู่แล้ว

สิ่งที่ยังลึกลับมหัศจรรย์กว่านี้ยังมีอีกเยอะเลย แต่แค่นี้ให้โลกเขาได้ปฏิบัติ แต่เน้อไป เอาไปบิดไปเบือน บิดเบือนแล้วชี้ให้เห็นได้ดียวว่าบิดเบือนตรงไหน

ฉะนั้น เพียงแต่ว่ามันเป็นสิทธิ์ เราก้าวกายไป เรามีความทุกข์ร้อน แล้วพุดกับพระมาตลอด หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านเป็นอาจารย์ใหญ่ แล้วครูบาอาจารย์ท่านก็ได้ศึกษามา แล้วเราก็เป็นคนคนหนึ่ง เป็นเศษคนที่ได้เข้าไปศึกษาร่วมกับเขา ฉะนั้น จะพุดสิ่งใดไปมันสะท้อนหมู่คณะกันเอง มันสะท้อนพวกเรากันเอง

แต่เราได้ประสานงานแล้ว เขาบอกว่าให้เราใจร่มๆ หน่อย ให้เราใจเย็นๆ ไม่มีอะไรเสียหาย ไม่มีอะไรเสียหาย เพราะเขาได้หาช่องทางออกไว้หมดแล้ว ช่องทางออกที่ไม่มีโทษกับเขาใจ แต่เขาได้เงินใจ เขาได้ทั้งเงิน ได้ทั้งกล่องใจ เขากันอย่างนั้น ฉะนั้น เพราะสังคมโลก เราถึงได้พุดของเรา

ฉะนั้น สิ่งที่ว่าถ้าทำบุญต้องได้กุศล แล้วมาพุดเรื่องอะไร

พุดให้รู้

พระนพดลเขาบอกว่า เวลาโครงการช่วยชาติ เขาเป็นหมาเฝ้าบ้าน เขาคอยเห่า เวลาเรื่องสังฆราช พระนพดลบอกนะว่าพวกเราเป็นหมาคอยเห่าให้ประชาชนเจ้าของศาสนาได้ตื่นตัว

ตอนนี้ก็เหมือนกัน เราเหมือนหมาเฝ้าสมบัติของครูบาอาจารย์ เราประสานงานมาแล้วนะ ประสานทุกๆ อย่าง แล้วทำอะไรไม่ได้ตามแง่ของกฎหมาย เราถึงต้องพุดอย่างนี้เพื่อให้พวกเราเข้าใจว่าอะไรมันถูกต้องดีงาม เป็นจริงและไม่จริง แล้วถ้าใครมีความสงสัย พระสงฆ์นั่งอยู่ที่นี้ถามได้! ถามได้! ไม่ใช่พุดแล้วเราจะหายไปเลย เราจะไม่อยู่กับโลกนี้อีกแล้ว พุดเพื่อให้คนสนใจแล้วเราก็หายไปเลย

ยังนั่งอยู่นี้! ชี้ให้เห็นถูกเห็นผิดได้!

ฉะนั้น สิ่งที่ว่าเราจะทำบุญกุศลมันก็เริ่มต้นตั้งแต่สัมมาทิฐิ ความถูกต้องดีงาม แล้วมันจะเป็นสิ่งนั้นมา แล้วตอนนี้มันมีสิ่งนี้เกิดขึ้น เราเห็นว่ามันเป็นภัย แต่ถ้าใครไม่เห็นความเป็นภัย หลวงพ่อนี้คิดมากไปเอง นั่นมันก็เป็นวุฒิภาวะของหัวใจของคนที่ปรารถนาเข้ามาในศาสนาเพื่อ

สวรรค์ คนที่เข้ามาในศาสนา ปรรณนาเพื่อพรหม คนที่เข้ามาถึงศาสนา ปรรณนาถึงสิ้นสุดแห่งทุกข์

เหมือนคนเจ็บ คนไข้ คนป่วย เขาไปโรงพยาบาล เขาต้องหายาเหมาะกับโรคของเขา ถ้าเขา รักษาได้ เขาก็พอใจของเขา แต่ถ้ามันสิ้นสุดแห่งทุกข์ เราต้องรักษาข้อวัตรปฏิบัติ รักษาสิ่งจะความจริงนี้ไว้เพื่อให้วงกรรมฐานเรายังมีแก่นมีสาร มีที่เปรียบเทียบ

ปฏิบัติไม่เป็นก็ไม่เป็นไร แต่ประวัติหลวงปู่มั่น ปฏิบัติหลวงปู่มั่น เทศน์ของหลวงตา เทศน์ของครูบาอาจารย์เรายังอยู่ เปรียบเทียบได้ ถ้าปฏิบัติแล้ว ถ้ามันเปรียบเทียบ มันเหมือนกันแล้ว ตรงกันแล้ว อันนั้นจะเป็นความจริง ถ้าเปรียบเทียบ ถ้ามันยังไม่ตรงกัน กาลามสูตร อย่าเพิ่งเชื่อ แล้วทดสอบ อย่าเพิ่งเชื่อ แล้วพยายามค้นคว้า อย่าเพิ่งเชื่อ แล้วหาสิ่งจะความจริง

เพราะชีวิตนี้มีค่ามาก การเกิดชาติหนึ่งแสนยาก เกิดมาพบพระพุทธศาสนา แล้วพยายามจะ รื้อค้นฝึกฝน ชีวิตนี้มีค่ามาก วันเวลาล่วงไปๆ ถ้าเราประพฤติปฏิบัติเอาความจริงกับชีวิตของเรา เราเอาชีวิตของเรา เอาสิ่งจะ เอาหัวใจของเรา เอาจิตวิญญาณของเราไว้กลางหัวอกของเรา อย่าให้ใครหลอก อย่าให้ใครชักนำ อย่าให้ใครพาเสียหาย เราประพฤติปฏิบัติ เพราะชีวิตนี้มีค่า เอวัง